

மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் பேரவைக் கதைகளில் மலேசியத் தன்மை

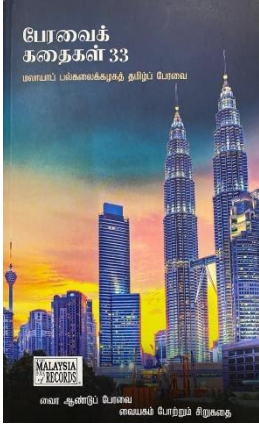
கலைமதி இரமேஷ் & கிரித்திகா சண்முகம்

இளங்கலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், மலேசியா

முன்னுரை

மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்வுகளும் கற்பனைகளும் தான் சிறுகதைகளாக மலர்கின்றன. இதனால், சிறுகதை மனித வாழ்வோடு மிக நெருங்கிய இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்காலப் படைப்பிலக்கியங்களுள் சிறந்ததாகச் சிறுகதை திகழ்கிறது. வாசகர்களை இன்புறுத்தும் வகையிலும் அறிவுறுத்தும் வகையிலும் சிறுகதைகள் எழுதப்படுகின்றன. அவ்வகையில், மலேசியாவின் மூத்தப் பல்கலைக்கழகமான மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இயங்கிவரும் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் தமிழ்ப் பேரவை, ஒவ்வொரு ஆண்டும் பேரவைக் கதைகள் எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டு வருகின்றது. அச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் 2018 & 2019ஆம் ஆண்டுகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட எட்டுக் கதைகளில் காணப்படும் மலேசியத் தன்மைகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பேரவைக் கதைகள்

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி என்பது தமிழக எல்லையோடு நின்றுவிடாமல் மலேசியாவிலும் அதன் வளர்ச்சியைக் காண முடிகின்றது. அவ்வகையில் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் ஒன்றான மலேசியாவில் புகழ் நிறைந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பலர் காணப்படுகின்றார்கள். மூத்தப் படைப்பாளர்களுக்கு மத்தியில் இளம் படைப்பாளர்கள் பலரும் சிறுகதைப் போட்டிகளின்வழி அடையாளங்காணப்பட்டு முனைப்புடன் எழுதி வருகின்றனர். அவ்வகையில், மலேசியாவின் மூத்தப் பல்கலைக்கழகமான மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இயங்கிவரும் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் தமிழ்ப் பேரவையினர் நாடு தழுவிய நிலையில் (மலேசியா) சிறுகதைப் போட்டியினை ஆண்டு தோறும் நடத்தி அதில் வெற்றிப் பெற்ற இருபது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'பேரவைக் கதைகள்' எனும் தலைப்பில் நூலாக வெளியீடு செய்கின்றனர்.

இத்திட்டம் 1982ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு 1986ஆம் ஆண்டு தேசிய சிறுகதைப் போட்டியாக வளர்ச்சி கண்டது. பொதுப் பிரிவு, மாணவர் பிரிவு என இரு பிரிவுகளாக நடத்தப்படும் இப்போட்டியில் இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள், பொது மக்கள் எனப் பலரும் பங்கேற்றுப் படைப்புகளை எழுதி வருகின்றனர். இதன்வழி ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல இளம் சிறுகதையாசிரியர்கள் உருவாகின்றனர்.

மலேசியத் தமிழ் மக்களிடையே தமிழ் எழுத்துத்துறை மீதான ஆர்வம் மேலோங்கி இருப்பதன் வெளிப்பாடாக இந்தப் பேரவைக் கதைகளின் வெளியீடு அமைந்துள்ளது. இதுவரை (2020) 34 சிறுகதைத் தொகுப்புகள் (பேரவைக் கதைகள்) வெளிவந்துள்ளன. பல நூறு சிறுகதைகள் மலேசிய நாட்டின் மண்வளத்தோடு பிறந்துள்ளன.

மலேசியத் தன்மை

படைப்பிலக்கியங்கள் தான் எழுதப்பட்ட மண்ணின் தன்மைகளையே பொதுவாகக் காட்டி நிற்கும். பேரவைக் கதைகளும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தெரிவுசெய்யப்பட்ட இக்கதைகளும் வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ மலேசிய மண்ணின் மணத்தைக் காட்டுகின்றன.

இக்கட்டுரையில் மலேசியத் தன்மை எனக் குறிக்கப்படுவது மலேசிய நாட்டுக்கே உரிய தனித்த இயல்புகள் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இவ்வியல்புகள் மலேசிய நாட்டை இனங்காட்டும் தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளன எனலாம். மலேசிய மக்களின் வாழ்வியல் முறை, மொழி, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம், மலேசிய மக்களின் பயன்பாட்டுச் சொற்கள், வட்டார வழக்குகள் போன்றவற்றின் வாயிலாக அடையாளம் காணப்படுகின்றன. (சபாபதி, மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் மலேசியத் தமிழரின் அடையாளங்கள். *தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்*, 42 - 52.).

இக்கூறுகள் பிறநாட்டு சிறுகதைகளிலிருந்து மலேசிய சிறுகதைகளைத் தனித்து இனங்காட்டுவது மட்டுமின்றி, அவற்றின் தன்மைகளை வேறுபடுத்திக் காட்டும் கூறுகளாக உள்ளன.

ஆய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட கதைகள் :

எண்	கதைத் தலைப்பு	எழுத்தாளர்
1.	அந்திமத்தின் விதை (2018)	இரா. இராஜேஷ்
2.	விதியினை மாற்றும் விதி செய்வோம் (2018)	தி. பழனி சாமி
3.	மயக்குறு திணை (2018)	அ. விக்னேஷ்வரன்
4.	கயமை (2018)	மா. ஜெயலெட்சுமி
5.	'ஸ்பைட்ரமேன்' காற்பந்து குழு (2019)	கே. பாலமுருகன்
6.	தாய்மை (2019)	ரா. கவிதா
7.	புதிய வாழ்க்கை (2019)	மு. விஜயகுமார்
8.	தாயுமானவள் (2019)	ரா. ராஜேந்திரன்

தெரிவுசெய்யப்பட இந்த எட்டு சிறுகதைகளில் காணப்படும் மலேசியத் தன்மைகளை ஆராய்ந்ததில் தோட்டப்புற வாழ்வியல் சார்ந்த மொழிப் பயன்பாடு, பல்லினச் சமூகம் பயன்படுத்தும் பொதுச்சொற்கள், பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஒன்றான உணவுமுறை, ஊர் சார்ந்த பெயர்கள் போன்றவை முக்கியக் கூறுகளாக உள்ளன.

சிறுகதைகளில் மண்ணின் மணம் பேசும் சில சொற்கள்:

தோட்டம், துண்டாடல், இரப்பர்நிறை, இரண்டாம் நம்பர் தீம்பார், மேல் லயம், கீழ் லயம், கித்தா மரம், பெரிய கிராணி, தண்டல், கங்காணி, நாசி லெமாக், சம்பல், கெரோப்போக்கள், சேவா, ஜாகா, சாசாட், ருமா பஞ்ஜாங், தாமான், எஸ்டேட், தவுக்கே, பிறந்த சூரா, பாலாய் போலிஸ், கோலாலம்பூர், கேமரன் மலை,

தோட்டப்புறச் சொற்கள்

மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைப் படைப்பிலக்கியத்தில் தமிழர்களின் முதன்மை அடையாளமாகவும் முக்கியக் களமாகவும் நீண்ட காலமாக இருப்பவை தோட்டப்புறங்களே. மலேசியாவை வளப்படுத்தி, பொருள் ஈட்டும் நோக்கில் ஆங்கிலேயர்கள் தமிழர்களைச் சஞ்சிக் கூலிகளாகத் தோட்டப்புறத்தில் குடியமர்த்தினர். தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் வாழ்வில் ஆங்கிலேயர்களின் காலனித்துவம் அழிக்க முடியாத பல தழும்புகளை உடலளவிலும் மனதளவிலும் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன. மலேசியாவில் தோட்டப்புறங்கள் என்றாலே மனத்தில் நிற்பவை அங்கு வாழ்ந்த தமிழ் மக்களும் அவர்களின் போராட்டங்களும் சவால்களும் நிறைந்த வாழ்க்கையும்தான். மலேசியாவின் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கச் சக்தியாக விளங்கியவர்களுள் முதன்மை இடத்தில் இருப்பவர்கள் இத்தோட்டத் தொழிலாளர்களான தமிழர்களே எனில் மிகையிலலை. இந்தத் தோட்டப்புறப் பின்னணியே மலேசியக் கதைகளில் ஒரு முக்கியத் தனித்தன்மையாக விளங்குகின்றது எனலாம்.

மலேசியாவின் விடுதலைக்குப் பின், தோட்டப்புறச் சமுதாயத்தின் முக்கிய வாழ்வியல் சிக்கலாக அமைந்தது தோட்டத் துண்டாடல் ஆகும். சுதந்திரத்தின் காரணமாக ஆங்கிலேய முதலாளிகள் எளிதில் தோட்டத்தை விற்பதற்காகத் தோட்டங்களைத் துண்டுபோட்டு விற்பனர். இதன் விளைவாக ஆயிரக்கணக்காகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலையை இழந்து தவித்தனர். பலர் தங்களின் தாயகமான இந்திய நாட்டிற்கே திரும்பினர். இன்னும் சிலர் வேலை தேடிப் பட்டணங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். இவ்வாறாகத் தோட்டப்புற வாழ்க்கையும் தோட்டத் துண்டாடலின் ரணங்களும் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்தத் தோட்டத் துண்டாடல் சிக்கலும் துண்டாடல் எனும் கலைச்சொல்லும் தமிழில் மற்ற நாடுகளில் காணமுடியாதவையாகும்.

மேலும், அந்திமத்தின் விதை என்ற சிறுகதை தோட்டப்புற மக்களின் வாழ்க்கையின் சின்ன சின்ன சிலிர்ப்புகளையும் மூடு மந்திரம் இல்லாத வாழ்க்கையின் சுழிவுகளையும் சித்திரித்துள்ளது. மலேசியத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் குறியீடாக இக்கதையில் வரும் பாப்பாத்தி பாட்டியைக் காட்டி, அவள் இரப்பர் மரத்திற்கு 'போய் வா என் செல்வமே' என்று விடை கொடுப்பது ஒட்டு மொத்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் உணர்வைக் காட்டுவதோடு, பாப்பாத்தி பாட்டியும் இரப்பர் மரமும் மலேசியத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடையாளங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மேலும் இச்சிறுகதையில் இரப்பர்நிறை, இரண்டாம் நம்பர் தீம்பார், மேல் லயம், கீழ் லயம், கித்தா மரம், பெரிய கிராணி, தண்டல், கங்காணி எனத் தோட்டப்புற வாழ்க்கையைக் குறிக்கும் பல சொற்களை எழுத்தாளர் கையாண்டுள்ளது மலேசியச் சிறுகதைகளில் காணப்படும் தனித்துவச் சொற்களாகும்.

உணவு மொழி

மலேசியச் சிறுகதைகளை அடையாளப்படுத்தக்கூடிய கூறுகளில் மற்றுமொன்று மலேசிய உணவுகளாகும். மலேசியா, பல்லின மக்கள் வாழும் நாடு. மலேசிய உணவுகள் மலேசியாவின் சமையல் மரபுகளையும் சமையல் செய்யும் முறைகளையும் நாட்டில் வாழும் பல்லின மக்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன. குறிப்பாக மலாய், சீனர், இந்தியர்கள் என முதன்மை மூவின மக்கள் வாழும் மலேசியாவில் மலாய்க்காரர்களின் உணவில் இந்தியர்களின் கலவை இருப்பதும் இந்தியர்களின் உணவில் சீனர்களின் கலவை இருப்பதும் வழக்கமாகிப் போன ஒன்றாகும். மலேசியாவில் இந்தியர்களைத் தவிர மலாய்க்காரர்களும் சீனர்களும் வாழை இலையில் உணவு உண்பது உண்டு.

அதே போல், மலாய்க்காரர்களின் உணவான 'நாசி லெமாக்', சீனர்களின் 'மீ கிச்சாப்', இந்தியர்களின் 'ரொட்டி சானாய்' என மூவின மக்களின் உணவுவகைகளும் மலேசியாவில் அனைவராலும் விரும்பி உண்ணப்படும் உணவாகும். அவ்வகையில், ஸ்பைடர்மேன்' காற்பந்து குழு என்ற கதையில் 'நாசி லெமாக்', பொறித்த கெரோப்போக்கள் என்று மலாய்க்காரர்களின் பாரம்பரிய உணவை எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். விதியினை மாற்றும் விதி செய்வோம் என்ற சிறுகதையில், "இப்பதான் பக்கத்துல உள்ள மலாய்க்காரங்க கடையில் ஒரு வெள்ளிக்குச் சம்பல் மட்டும் வாங்கிட்டு வந்து சோறு சாப்பிட்டோம்", என்று கதைமாந்தர்கள் உரையாடுவதை எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மலாய்க்காரர்கள் பாரம்பரிய முறையில் தயாரிக்கும் சம்பல் என்பது சோறு, ரொட்டி, கோழி, மீன் என பல்வகை உணவுகளுடன் சேர்த்து உண்ணப்படும் உறைப்பான குழம்பாகும்.

மலாய்ச் சொற்கள்

மனிதர்களின் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு மொழித் தூண்டுகோலாக அமைகின்றது. பல்லின மக்கள் வாழும் மலேசியாவில் மலாய், சீனம், தமிழ் எனப் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசுவதற்கு அனைவரும் பயன்படுத்துகின்றனர். மலேசியாவின் அதிகாரப்பூர்வ மொழியாக மலாய்மொழி திகழ்கிறது. இன்று, மலாய் பேசும் மக்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதியாக மலேசியா திகழ்கின்றது. இதனால், இரு வேறு மொழிகள் பேசக்கூடிய மலேசியா தமிழர்கள், தங்கள் கருத்தினையும் எண்ணத்தினையும் புலப்படுத்தும் போது சில மலாய் சொற்களையும் சேர்த்துச் சிறுகதையில் எழுதுகின்றனர். 'சேவா' என்ற மலாய்ச் சொல்லுக்குத் தமிழில் வாடகை என்று பொருள்படும். விதியினை மாற்றும் விதி செய்வோம் சிறுகதையில் "சேவா வீடு கிடைச்சது" என்ற வரிகளைக் காணலாம். வீடு ஒன்று வாடைக்குக் கிடைத்துள்ளது என்பது அதன் விளக்கமாகும். பாதுகாவலராகப் பணிபுரிபவர்களை மலாய் மொழியில் 'ஜாகா' என்று குறிப்பிடுவர். அது அந்த நபரையும் செய்யும் வேலையினையும் சேர்த்தே குறிக்கும். புதிய வாழ்க்கை சிறுகதையில் 'ஜாகா வேலை' என எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தொடர்ந்து, அச்சிறுகதையில் 'சாசாட்' என்ற மலாய்மொழிச் சொல்லையும் காணலாம். ஊனம் என்ற சொல்லுக்கு மலாய் மொழியில் 'சாசாட்' என்பார்கள்.

அதோடு, கயமை என்ற சிறுகதையிலும் மலாய்மொழிச் சொல் இடம்பெற்றுள்ளது. நீண்ட வரிசை வீடுகளை மலாய் மொழியில் 'ரூமா பஞ்ஜாங்' என்றழைப்பர். இச்சிறுகதையில் 'ரூமா பஞ்ஜாங் வீடு' என எழுத்தாளர் எழுதியுள்ளார். மேலும், குறிப்பிட்ட சில குடியிருப்புப் பகுதிகளை மலாய் மொழியில் 'தாமான்' என்பர். அந்த சொல்லும் மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. விதியினை மாற்றும் விதி செய்வோம் சிறுகதையில் 'பக்கத்து தாமானில்' என எழுதியுள்ளார். பொறியல் வகை உணவுகளுக்கு மலாய் மொழியில் 'கெரோப்போக்' என்ற பெயருண்டு. ஸ்பைடர்மேன்' காற்பந்து குழு எனும் சிறுகதையில் 'பொறித்த கெரோப்போக்கள்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதுமட்டுமின்றி, மயக்குறு திணை என்ற சிறுகதையில் 'எஸ்டேட்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'எஸ்டேட்' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழில் தோட்டப்புறம் என்பதாகும். ஆனால், மலேசியாவில் தமிழர்கள் பெரும்பாலும் 'எஸ்டேட்' என்ற சொல்லையே பேச்சு வழக்கில் அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர். அதுமட்டுமின்றி தாயுமானவன் என்ற சிறுகதையில் 'தவுக்கே', 'பிறந்த ரூரா' போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சீன முதலாளிகளை மலேசியாவில் 'தவுக்கே' என்று அழைப்பது வழக்கம். 'ரூரா' என்ற மலாய்ச்சொல் தமிழில் கடிதம், பத்திரம் என்று பொருள்படும். மலேசியர்கள் மலாய்மொழியையும் தமிழ்மொழியையும் மிகவும் இலகுவாகப் பேச்சு வழக்கில் கலந்து பேசுவதை இக்கதையில் எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எட்டு சிறுகதையிலும் மலாய்மொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை இவ் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. பேச்சு மொழியில் மட்டுமே உலாவிய மலாய்மொழிச் சொல் பயன்பாடு, மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளிலும் புகுந்து, மண்ணின் மணம் வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இடப்பெயர்கள்

சிறுகதையின் கூறுகளில் மற்றுமொரு முக்கியமான ஒன்று இடப்பின்னணி சார்ந்த கதைக்களமாகும். சிறுகதையில் கதை நடக்கும் இடத்தை எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிடும் போதுதான் அக்கதை இடம்பெறும் சூழலை வாசகர்களால் உணரவும் அவ்விடத்தைக் கற்பனை செய்து கண் முன்னே கொண்டு வரவும் இயலும். அவ்வகையில், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட பேரவைக் கதைகள் யாவும் மலேசியாவை இடப்பின்னணியாகக் கொண்டுள்ளன. தாய்மை என்ற சிறுகதையில் 'பாலாய் பொலிஸ்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'பாலாய் பொலிஸ்' என்பது தமிழில் காவல் நிலையம் என்று பொருள்படும். இச்சொல் மலேசியாவில் பயன்படுத்தப்படும் மலாய்மொழிச் சொல்லாகும். கயமை என்ற சிறுகதையில் 'கோலாலம்பூர்', 'கேமரன் மலை', போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவையாவும் மலேசியாவில் உள்ள இடங்களைக் குறிக்கின்றன. கோலாலம்பூர் மலேசியாவின் தலைநகரம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 'கோலாலம்பூர்', எனும் சொல் கதையில் நாட்டின் தலைநகரை, நவீன வாழ்வியல் சார்ந்த மக்கள் கொண்ட

ஊருக்குக் குறியீடாகச் சொல்லப்படும். 'கேமரன் மலை' என்பதும் அப்படித்தான். இது குளிர் பிரதேசத்தைக் குறிக்கும்.

முடிவுரை

பேரவைக் கதைகளின் சிறுகதைத் தொகுப்பில் மலேசியத் தன்மையுடைய சிறுகதைகள் என அடையாளப்படுத்தும் போது பெரும்பாலான சிறுகதைகள் மலேசிய மக்களின் வாழ்க்கையையே காட்டுகின்றன. மலேசியத் தன்மை எனும் நிலைக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே இக்கூறுகள் மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் வெளிப்பட்டாலும், இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் தங்களின் படைப்புகளில் இவற்றை அதிகமாகப் பதிவு செய்வதைக் காணமுடிகின்றது. சுருங்கக் கூறின், மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் வெளிப்பட்டுள்ள மலேசியத் தன்மைகள், கதைகளில் பெரும்பாலும் குறியீடாகவே அமைகின்றன.

மேற்கோள் நூல்கள் / Reference

1. Persatuan Bahasa Tamil Universiti Malaya. (2018). *Antologi Cerpen Tamil Ke 32*. Kuala Lumpur: Crinographics Sdn Bhd.
2. Persatuan Bahasa Tamil Universiti Malaya. (2019). *Antologi Cerpen Tamil Ke 33*. Kuala Lumpur: Crinographics Sdn Bhd.
3. சபாபதி, வே. (n.d.). (1996). மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் மலேசியத் தமிழரின் அடையாளங்கள். *தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்*, 42 - 52.
4. பாலமுருகன். (2010). மலேசியத் தமிழ் சிறுகதைகளில் குறியீட்டு மொழியும் பயன்பாடும். *மொழியியல் மொழியியலும்*, 70 - 81.

MALAYSIAN CHARACTER IN THE CONFERENCE STORIES OF THE UNIVERSITY OF MALAYA

Kalaimathi Ramesh & Kirithiga Shanmugam

The Tamil Congress of the Department of Archeology, University of Malaya, a senior university in Malaysia, publishes a collection of short stories every year entitled 'Peravaikhathaigal' (Assembly stories). The purpose of this article is to explore the Malaysian characteristics of the eight short stories selected in 2018 and 2019 in the short story collection.

Most of the short stories show the life of the Malaysian people while being identified as Malaysian short stories in the collection of short stories of the Assembly. Only a few examples of the status of Malaysianism are shown in this article. Although these elements have appeared in Malaysian Tamil short stories from the earliest times, it can be seen that today's young writers record more of these in their works. In short, the Malaysian characters that emerge in the Malaysian Tamil short stories are often symbolic in the stories.